Dosar nr. 3-1361/2023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 iunie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin-Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ,,Adenosar" împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă

**Argumentele participanților la proces**

**Pretențiile reclamantului:**

La 03 iunie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată ,,Adenosar" a depus o acțiune împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, este o întreprindere înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice cu IDNO 1003600014728, având ca activitate inter alia realizarea faptelor de comerț în domeniul transportului. Astfel în perioada 06.04.2022-14.04.2022 societatea comercială a fost supusă controlului de către autoritatea vamală, referitor la unele declarații vamale: nr.2070I14828 din 01.03.2018, nr.2070I25213 din 04.04.2018, nr.2070I25261 din 04.04.2018, nr.2070I25532 din 05.04.2018, nr.2070I26111 din 06.04.2018, nr.2070I84759 din 09.10.2018, nr.2070I87096 din 16.10.2018, nr.2070I87640 din 17.10.2018, nr.2070I90781 din 26.10.2018, nr.2070I91604 din 29.10.2018, nr.2070I30430 din 10.04.2019, nr.2070I31574 din 14.04.2019, nr.2070I98036 din 22.10.2019, nr.2070I16700 din 25.02.2020. Urmare a controlului efectuat, a fost întocmit Proces-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, cu nr.12/2 din l8.04.2022.

Reclamantul susține că la data de 28.04.2022 a formulat dezacord la Procesul-verbal nr.12/2 din 18.04.2022 de reverificare a declarațiilor vamale, nefiind expediat nici un răspuns sau decizie din partea autorității pârâte. Iar la 05.05.2022 Serviciul Vamal a emis Decizia de regularizare nr.160, în care a instituit în privința reclamantei noi obligații vamale de 1.064.802,37 lei și penalitate de 396.816,38 lei. Decizia de regularizare în corespundere cu art. 10 alin.(l) Cod administrativ, art.11 alin.(l) lit.b) Cod administrativ, reprezintă un act administrativ individual defavorabil, față de care sunt opozabile regulile procedurii administrative și a contenciosului administrativ.

În corespundere cu art.164-165 Cod administrativ, SRL Adenosar a depus la 13.05.2022 cerere prealabilă cu nr.13668 în anularea Deciziei de regularizare, invocând încălcarea procedurii administrative la emiterea actului administrativ, precum și anularea abuzivă a drepturilor dobândite la achiziția mărfii europene regăsite în declarațiile vamale procesate.

Consideră reclamantul că actul emis este ilegal, arbitrar în lipsa unei conduite ilicite a SRL „Adenosar", fiind rezultatul interpretării și aplicării eronate a normelor materiale. Susține

reclamantul că în Procesul -verbal de reverificare a declarațiilor vamale cu nr.12/2 din l8.04.2022, se fac mențiuni despre acordarea incorectă a tratamentului tarifar preferențial, fiind reținut inter alia absența din partea autorităților vamale terțe a unui răspuns în termen de 10 luni de la data cererii de efectuare a verificării. Pe lângă faptul că lipsește ilicitul în acțiunile reclamantei, consideră că autoritatea pârâtă urma să țină cont de inconsecvența faptelor constatate, urmând ca toate dubiile apărute organului vamal asupra corectitudinii declarării, se fie interpretate în favoarea SRL „Adenosar" în limita art. $6^1$ Cod vamal. Acționând cu diligență, deduce reclamantul cu certitudine că recalculul efectuat este în afara condițiilor de legalitate. Un observator independent în mod obiectiv, ar fi perceput în deplină certitudine și fermă convingere, că reclamanta activează în condiții de legalitate.

Indică reclamantul că a avut o speranță legitimă că acționează cu bună - credință prezentând organului vamal la procesarea declarației actele solicitate, iar până la finalizarea controlului documentar, nu au fost formulate rezerve din partea acestei autorități. Iar recalculul efectuat în este nejustificat și din punct de vedere al principiului proporționalității, prin prisma triplului test al legalității. Adică, restrângerea unui drept sau libertăți poate avea loc dacă sunt întrunite următoarele exigențe în privința acestei restrângeri: limitarea este prevăzută de lege; protejează un interes legitim; și este necesară într-o societate democratică. Contrar acestei reguli decizia de regularizare nr.160 din 05.05.2022 emisă în baza procesului verbal nr.12/2 din 18.04.2022 de reverificare a declarațiilor vamale, în lipsa temeiului legal cuprinde penalitatea de 396.816,38 lei, din moment ce autoritatea publică indică asupra faptelor recent aflate.

Principiul proporționalității, în accepțiune clasică, presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate urmează să se bazeze pe o justă și echitabilă evaluare a faptelor, pe echilibrarea adecvată a intereselor implicate, precum și pe o selectare coerentă a mijloacelor și mecanismelor care urmează a fi utilizate în vederea atingerii unui scop predefinit (art.29 Cod administrativ).

Reclamantul susține că măsură demarată este ilegală. Instituirea unei noi obligații vamale este adoptată cu încălcarea normelor de procedură. Procedura administrativă efectuată este în afara cadrului legal, fapt care constituie temei de nulitate a actului în baza anulare încetare a procedurii administrative. Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Din cuprinsul rezultă că organul vamal s-a sesizat din oficiu.

Conform art.69 alin. (l) Cod administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativa inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

Notează reclamantul că în situația în care organul vamal s-a sesizat din oficiu și a inițiat procedura administrativă, conform art. 71 alin.(l) Cod administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil. Pârâtul fără a respecta procedura administrativă instituită de legiuitor, ceea ce prin prisma art. 118 alin.(3) și art.141 alin.(l) Cod administrativ denotă ilegalitatea acestuia, or, anume prin ascultarea poziției persoanei defavorizate, în speță SRL „Adenosar" și motivarea luării în considerație a acestei poziții, autoritatea publică contra-balansează interesele opuse acordând dreptului său discreționar legitimitate.

Reclamantul invocă încălcarea prevederilor art. 23 alin.(3), art. 29, art. 32 alin.(1),(2), art. 44 alin.(3), art. 94 alin.(1) din Codul administrativ, menționând că SRL „Adenosar" nu fost

atrasă în procedura administrativă într-un termen rezonabil, nu i s-a oferit posibilitatea să ofere declarații, nu i s-a ascultat poziția pe marginea învinuirilor aduse, ținând cont de gravitatea faptei invocate, nu i s-a oferit dreptul la apărare, în lipsa informării corespunzătoare, petenta a fost privată de posibilitate de a lua cunoștință cu dosarul cauzei sale, nu i s-a acordat posibilitatea de a prezenta probe în vederea argumentării lipsei încălcărilor, a fost privată de posibilitatea solicitării audierii martorilor care să confirme stările de fapt susținute de petentă.

Subsecvent, susține reclamantul că emiterea actelor contestate este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice garantat de Preambulul și art.1 Protocol 1 CEDO, fiind emise arbitrar după consumarea definitivă a faptelor prin expirarea termenului procedurii administrative. Or certificatele de circulație a mărfurilor EUR1, din punct de vedere a jurisprudenței CtEDO reprezintă o licență, o autorizație pentru desfășurarea unei activități comerciale ceea ce semnifică un bun; iar contestarea acesteia se analizează ca o atingere adusă dreptului la respectarea bunurilor, astfel cum este garantat de art.1 Protocol 1 CEDO *(cauzele pentru care Republica Moldova a fost condamnată la Curtea Europeană: Megadat.com SRL împotriva Moldovei, pct. 62-63; Bimer S.A. împotriva Moldovei, pct. 49;).*

Aplicând prevederile art. 60 Cod administrativ, autoritatea administrativă urma să finalizeze procedura inițiată din următoarea zi calendaristică constatării faptului pretins nelegitim sau să prelungească termenul procedurii în condițiile alin.(4), (5) art. 60 Cod administrativ, exigență care nu a fost respectată. În circumstanțele menționate, apreciază că actul administrativ contestat nu întrunește condiția legalității formale prescrisă de art.60 Cod administrativ.

Suplimentar, consideră că nu a fost respectat principiul statuat la art.31 Cod administrativ, conform căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În conformitate cu art.5, 29, 78, 206, 211-212 Cod administrativ, cere reclamantul SRL „Adenosar”:

-anularea Deciziei de regularizare nr.160 din 05.05.2022 emisă de Serviciul Vamal în baza procesului verbal nr.12/2 din 18.04.2022 de reverificare a declarațiilor vamale în privința SRL „Adenosar”.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului SRL „Adenosar” avocat Tănase Oleg acționând în baza de mandat (f.d.16) a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia pentru motivele de fapt și de drept enunțate.

**Obiecțiile pârâtului:**

Reprezentantul pârâtului, Serviciul Vamal, în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind înștiințat legal despre locul, data și ora acesteia. Prin referința depusă la 29 iulie 2022 a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată. (f.d.35-40)

În argumentarea poziției a menționat că, în perioada 06.04.2022 -14.04 .2022 de către Secția Control Ulterior din cadrul Biroului vamal Sud a fost efectuat control ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale perfectate în perioada 2018-2021, prin prisma riscului corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial (preferința 200) în privința agentului economic SRL „Adenosar”. În urma examinării Declarației vamale menționate, menționează pârâtul că agentul economic „ADENOSAR” S.R.L. a importat în regim vamal import definitiv în baza declarațiilor vamale : nr.2070I14828 din 01.03.2018, nr.2070I25213 din 04.04.2018, nr.2070I25261 din 04.04.2018, nr.2070I25532 din 05.04.2018, nr.2070I26111 din 06.04.2018, nr.2070I84759 din 09.10.2018, nr.2070I87096 din 16.10.2018, nr.2070I87640 din 17.10.2018,

nr.2070I90781 din 26.10.2018, nr.2070I91604 din 29.10.2018, nr.2070I30430 din 10.04.2019, nr.2070I31574 din 14.04.2019, nr.2070I98036 din 22.10.2019, nr.2070I16700 din 25.02.2020 de la exportatorii ANDITRANSCARGO-MM SRL, SC SOIV TRANS EXPRESS SRL, Romania, INTER- TRANS-SERVICE WALDEMAR JANZ, Germania, PHU DOMANSKI JERZI I PAWEL DOMANSCY SJSTR, Polonia, UAB POLVET PARTIZANU, Lituania, tractoare rutiere pentru semiremorci, codul poziției tarifare 8701, semiremorci pentru transportul mărfurilor, codul poziției tarifare 8716, cu valoarea facturată cumulativa de 587 600 EURO, valoarea statistică totală fiind de 11 943 156.65 lei.

Mărfurile importate prin declarațiile vamale sus menționate au beneficiat de tratament tarifar preferențial, preferința „200", în baza Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxells la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185- 199/442 din 18.07.2017), în continuare Acord de Asociere RM-UE, cu prezentarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. M 0269384 din 28.02.2018, nr. M 0268207 din 03.04.2018, nr. M 0268208 din 03.04.2018, nr. M 0268209 din 04.04.2018, nr. M 0268210 din 05.04.2018, nr. M 0268211 din 09.10.2018, nr. M 0269385 din 16.10.2018, nr. M 0268939 din 16.10.2018, nr. M 0268940 din 26.10.2018, nr. M 0268941 din 29.10.2018, nr. PL/MF/AN 0173536 din 08.04.2019, nr A 286133 din 08.04.2019, nr. O 0002990 din 22.10.2019. nr. PL/MF/AP 0006066 din 24.02.2020.

Potrivit articolul 31 (Cooperarea administrativă) din Protocolul II Definiția noțiunii de „produse originare," și metodele de cooperare administrativă la Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014:

1. Autoritățile vamale ale părților își comunică reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimenele amprentelor ștampilelor utilizate în birourile lor vamale pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1. precum și adresele autorităților vamale responsabile cu verificarea certificatelor și a declarațiilor de origine;

2. Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a prezentului protocol, părțile își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, pentru verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, a declarațiilor de origine și a exactității informațiilor furnizate în documentele respective.

Conform articolul 32 (Verificarea dovezilor de origine), din același act:

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale părții importatoare au suspieiuni întemeiate în ceea ce privește autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor respective sau respectarea celorlalte condiții prevăzute de prezentul protocol;

2. în scopul aplicării dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale din partea importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.l și factura, în cazul în care a fost prezentată, declarația de origine sau o copie a acestor documente autorităților vamale din partea exportatoare indicând, dacă este cazul, motivele care stau la baza cererii de efectuare a unei verificări. în sprijinul cererii de efectuare a verificării, se prezintă orice document și informație obținute care indică faptul că datele furnizate în dovada de origine sunt incorecte;

3. Verificarea se efectuează de către autoritățile vamale din partea exportatoare. în acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat;

4. În cazul în care autoritățile vamale din partea importatoare decid să suspende acordarea tratamentului preferențial produselor în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, acestea îi acordă importatorului liberul de vamă pentru produse, sub rezerva măsurilor asigurătorii pe care le consideră necesare;

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea sunt informate în cel mai scurt timp posibil cu privire la rezultatele acesteia. Aceste rezultate trebuie să indice în mod clar dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca fiind produse originare din una dintre părți și dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în prezentul protocol;

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate și în absența unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de efectuare a verificării sau în cazul în care răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale care solicită verificarea refuză dreptul la tratament preferențial, cu excepția unor circumstanțe excepționale.

Conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, si Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014: ..*fiecare parte reduce sau elimina taxele vamale aplicate mărfurilor originare din cealaltă parte... „*.

Notează pârâtul că regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului menționate supra sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015. Potrivit art. 15 din Apendicele 1 la Convenția PEM, produsele originare din țările Uniunii Europene beneficiază de tratament tarifar preferențial la importul în Republica Moldova, cu condiția prezentării uneia din următoarele dovezi de origine : certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau o declarație de origine întocmită de exportator pe un document comercial.

Totodată, conform art. 31 alin. (2) din Apendicele 1 la Convenția PEM: „Pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1..., precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente”.

Indică pârâtul că a solicitat asistență administrativă Autorității Vamale din România, privind efectuarea verificării corectitudinii eliberării certificatelor de circulație a mărfurilor (EUR.1 nr. M 0269384 din 28.02.2018, nr. M 0268207 din 03.04.2018, nr. M 0268208 din 03.04.2018, nr. M 0268209 din 04.04.2018, nr. M 0268210 din 05.04.2018, nr. M 0268211 din 09.10.2018, nr. M 0269385 din 16.10.2018, nr. M 0268939 din 16.10.2018, nr. M 0268940 din 26.10.2018, nr. M 0268941 din 29.10.2018, nr. O 0002990 din 22.10.2018), emise exportatorului S.C. ANDITRANSCARGO-MM SRL. S. C. SOIV TRANS EXPRESS SRL, România: Autorității Vamale din Polonia (EUR.1 nr. PL/MF/AN 0173536 din 08.04.2019, nr. PL/MF/AP 0006066 din 24.02.2020) emise exportatorului PHU DOMANSKI JERZI PAWEL DOMANSCY. Polonia, UAB POVLET, Lituania; Autorității vamale din Germania (EUR.1 nr. A 286133 din 08.04.2019) emise exportatorului INTERTRANS-SERVICE WALDEMAR JANZ, Germania.

Urmare verificării efectuate, prin prisma riscului prestabilit, în corelare cu reglementările legale sus menționate și în baza scrisorilor Serviciului Vamal nr. 6696 din 02.10.2020 (cu răspunsul Autorității Vamale din România nr. ISR DRV/BRV/551/15 din 30.07.2020), nr. 1197 din 26.02.2021 (răspunsul Autorității Vamal din România nr. ISR DRV/BRV/551/18 din 31.12.2020), nr. 3822 din 06.07.2021 (răspunsul Autorității Vamale din Polonia nr. 2601-21-

032884 din 15.06.2021), nr. 4007 din 14.07.2021 (răspunsul Autorității Vamale din Germania nr. Z 4215B-AE 02/2021-B 120101 din 15.04.2021), nr. 1063 din 11.02.2022 (răspunsul Autorității Vamale din România nr. ISR DRV/BRV/SF/MD/1655/8 din 14.01.2022) Autoritățile Vamale a României, Germaniei și Poloniei informează că aceste mărfuri nu pot fi considerate originare din Uniunea Europeană, în conformitate cu Acordul de Asociere RM-UE și în sensul prevederilor Apendicelui I Convenției PEM, deoarece în rezultatul verificărilor efectuate, exportatorul mărfurilor nu a pus la dispoziție documente și dovezi care ar permite aplicarea preferințelor.

Dovada în sensul dat o reprezintă însemnarea în cadrul verificării ulterioare, de către Autoritățile Vamale a României, Germaniei și Poloniei, a pătrățelului al doilea din rubrica 14 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 (EUR1. nr. M 0269384 din 28.02.2018, nr. M 0268207 din 03.04.2018, nr. M 0268208 din 03.04.2018, nr. M 0268209 din 04.04.2018, nr. M 0268210 din 05.04.2018, nr. M 0268211 din 09.10.2018, nr. M 0269385 din 16.10.2018, nr. M 0268939 din 16.10.2018, nr. M 0268940 din 26.10.2018, nr. M 0268941 din 29.10.2018, nr. O 0002990 din 22.10.2018, EUR.1 nr. PL/MF/AN 0173536 din 08.04.2019, nr. PL/MF/AP 0006066 din 24.02.2020, nr. A 286133 din 08.04.2019), denumită „REZULTATUL CONTROLULUI” ( ’’ERGEBNIS DER NACHPRUFUNG” - în limba germană, „WYNIK WERYFIKACJI” - în limba poloneză). Pătrățelul al doilea din dreptul sintagmei "Controlul efectuat a permis să se constate că prezentul certificat (1): nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute (a se vedea observațiile anexate)”, se menționează cu semnul „X” în cazul neconfirmării originii mărfurilor certificate în urma procedurii de verificare.

Raportând circumstanțele cauzei la prevederile legale, pârâtul conchide că, acțiunile întreprinse de Biroului Vamal Sud în cazul dedus speței sunt legale și întemeiate, or în rezultatul examinării, au apărut suspiciuni în ceea ce privește autenticitatea certificatelor EUR 1. Mai mult ca atât, se reține că, chiar de către Autorităților Vamale a României, Germaniei și Poloniei a fost confirmat faptul că, mărfurile importate de agentul economic „ADENOSAR” S.R.L. în baza declarațiilor vamale nr.2070I14828 din 01.03.2018, nr.2070I25213 din 04.04.2018, nr.2070I25261 din 04.04.2018, nr.2070I25532 din 05.04.2018, nr.2070I26111 din 06.04.2018, nr.2070I84759 din 09.10.2018, nr.2070I87096 din 16.10.2018, nr.2070I87640 din 17.10.2018, nr.2070I90781 din 26.10.2018, nr.2070I91604 din 29.10.2018, nr.2070I30430 din 10.04.2019, nr.2070I31574 din 14.04.2019, nr.2070I98036 din 22.10.2019, nr.2070I16700 din 25.02.2020, nu pot fi considerate originare din UE în conformitate cu Apendicele I la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro- mediteraniene. în aceste condiții, tratamentul preferențial nu mai poate fi aplicat, în sensul prevederilor Acordului de Asociere RM-UE semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ale Apendicelui I la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan- euromediteraniene.

Potrivit art. 23 alin. (2) al Legii nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, la introducerea mărfii pe teritoriul vamal, certificatul de origine sau declarația pe factură se prezintă în mod obligatoriu dacă țara de origine a mărfii beneficiază din partea Republicii Moldova de un regim preferențial.

Astfel, în temeiul art. $127^{11}$ alin. (1) lit. a) Cod Vamal nr. 1149 din 20.07.2000 a fost constatat faptul apariției obligației vamale. Cuantumul taxei vamale a fost stabilit conform Legii privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor nr. 172 din 25.07.2015. Valoarea în vamă a mărfurilor pentru care apare obligația vamală suplimentară este de 11 943 156,65 lei, taxa vamală aferentă acesteia constituie 887 335.31 lei, iar în baza art. 96 lit. a), art. 100 Cod Fiscal nr. 1163 din 24.04.1997 s-au calculat T.V.A. în mărime de 20% din valoarea impozabilă a mărfurilor importate. Valoarea impozabilă constituie valoarea în vamă, determinată în

conformitate cu legislația în vigoare, precum și impozitele și taxele care urmează a fi achitate, cu excepția T.V.A., în cazul dat a constitui 177 467.06 lei.

În baza celor expuse și luând în considerare, că Biroul vamal Sud este organ de drept al securității economice în sarcina căruia intră apărarea intereselor de stat, a pieței interne, acesta exercită controlul legalității importurilor/exporturilor în cadrul tranzacțiilor economice externe în strictă conformitate cu legislația Republicii Moldova, luptă împotriva încălcărilor vamale și asigură disciplina vamală.

**Aprecierea instanței:**

Audiind explicațiile reprezentantului reclamantului, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei și dosarul administrativ, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, dar neîntemeiată și pasibilă respingerii din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;
c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;
e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;
f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;
g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;
h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se constată că, Societatea cu Răspundere Limitată „Adenosar", își exprimă dezacordul cu actele Serviciului Vamal, decizia de regularizare nr. 160 din 03 mai 2022 emisă de Biroul vamal Sud și decizia nr. 28/11-8361 din 03 iunie 2022 emisă de Serviciul Vamal la soluționarea cererii prealabile.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Din actele cauzei rezultă că potrivit declarațiilor vamale de import definitiv nr.2070I14828 din 01.03.2018, nr.2070I25213 din 04.04.2018, nr.2070I25261 din 04.04.2018, nr.2070I25532 din 05.04.2018, nr.2070I26111 din 06.04.2018, nr.2070I84759 din 09.10.2018, nr.2070I87096 din 16.10.2018, nr.2070I87640 din 17.10.2018, nr.2070I90781 din 26.10.2018, nr.2070I91604 din 29.10.2018, nr.2070I30430 din 10.04.2019, nr.2070I31574 din 14.04.2019, nr.2070I98036 din 22.10.2019, nr.2070I16700 din 25.02.2020, SRL „Adenosar", a importat în Republica Moldova, de la exportatorii ANDITRANSCARGO-MM SRL, SC SOIV TRANS EXPRESS SRL, Romania, INTER- TRANS-SERVICE WALDEMAR JANZ, Germania, PHU DOMANSKI JERZI I PAWEL DOMANSCY SJSTR, Polonia, UAB POLVET PARTIZANU, Lituania, tractoare rutiere pentru semiremorci, codul poziției tarifare 8701, semiremorci pentru transportul mărfurilor, codul poziției tarifare 8716, cu valoarea facturată cumulativa de 587 600 EURO, valoarea statistică totală fiind de 11 943 156.65 lei.( f.d. 71-72, 85, 103, 117, 130, 158 Vol. I dosar administrativ, f.d. 2, 22, 41,60, 79,104, 135, 159 Vol. II dosar administrativ),

Astfel, potrivit declarațiilor vamale menționate, la importul mijloacelor de transport, SRL „Adenosar" a beneficiat de tratamentul tarifar preferențial, preferința „200".

Secția control ulterior pentru anul 2022, a efectuat, în perioada 2018-2021, reverificarea declarațiilor vamale de import nr.2070I14828 din 01.03.2018, nr.2070I25213 din 04.04.2018, nr.2070I25261 din 04.04.2018, nr.2070I25532 din 05.04.2018, nr.2070I26111 din 06.04.2018, nr.2070I84759 din 09.10.2018, nr.2070I87096 din 16.10.2018, nr.2070I87640 din 17.10.2018, nr.2070I90781 din 26.10.2018, nr.2070I91604 din 29.10.2018, nr.2070I30430 din 10.04.2019, nr.2070I31574 din 14.04.2019, nr.2070I98036 din 22.10.2019, nr.2070I16700 din 25.02.2020 în scopul stabilirii corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial, la SRL „Adenosar".

Drept consecință a fost perfectat procesul verbal nr. 12/2 din 18 aprilie 2022 de reverificare a declaraților vamale, în temeiul căruia, Biroul vamal Sud a emis decizia de regularizare nr. 160 din 05 mai 2022, prin care au fost recalculate și încasate obligații vamale, de la SRL „Adenosar", în sumă totală de 1 064 802,37 lei (taxa vamală = 887 335, 31 lei și TVA = 177 467, 06 lei). (f.d. 9-13, 17)

La 13 mai 2022, SRL „Adenosar" a depus la Serviciului Vamal o contestație, înregistrată cu nr. 13668, solicitând anularea deciziei de regularizare nr. 160 din 05 mai 2022 emisă de Biroul vamal Sud. (f.d. 23-25)

Prin decizia nr. 28/11-8361 din 03 iunie 2022 Serviciul Vamal a respins contestația formulată de SRL „Adenosar". (f.d. 29-30)

Nefiind de acord cu actul administrativ emis, SRL „Adenosar" a depus prezenta acțiune în instanța de judecată.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia de regularizare nr. 160 din 05 mai 2022 emisă de Biroul vamal Sud și decizia nr. 28/11-8361 din 03 iunie 2022 emisă de Serviciul Vamal la soluționarea cererii prealabile, reprezintă acte administrative individuale, emise pentru a fi reglementat un caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce efecte în exterior.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, pretinzând impunerea ilegală unor taxe vamale excesive. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Cu referire la actele cauzei și circumstanțele reflectate supra, instanța de judecată constată că, prin cererea prealabilă adresată Serviciului Vamal la 13 mai 2022, reclamantul și-a manifestat dezacordul cu decizia de regularizare nr. 160 din 05 mai 2022 emisă de Biroul vamal Sud.

Conform art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Așa cum rezultă din actele cauzei, decizia de soluționare a cererii prealabile a fost emisă la 03 iunie 2022, iar acțiunea în instanța de judecată a fost depusă la 03 iunie 2022. (f.d.4-7)

Examinarea condițiilor de admisibilitate expuse supra, în raport cu actele cauzei, impun concluzia că acțiunea a fost formulată și depusă cu respectarea procedurii, în termenul stabilit de Lege și cu respectarea competenței, astfel, fiind admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona și în privința netemeiniciei acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Așa cum a fost statuat supra, SRL „Adenosar” a importat în Republica Moldova tractoare rutiere pentru semiremorci, semiremorci pentru transportul mărfurilor.

În scopul declarării mărfurilor importate, SRL „Adenosar” a depus declarațiile vamale nr.2070I14828 din 01.03.2018, nr.2070I25213 din 04.04.2018, nr.2070I25261 din 04.04.2018, nr.2070I25532 din 05.04.2018, nr.2070I26111 din 06.04.2018, nr.2070I84759 din 09.10.2018, nr.2070I87096 din 16.10.2018, nr.2070I87640 din 17.10.2018, nr.2070I90781 din 26.10.2018, nr.2070I91604 din 29.10.2018, nr.2070I30430 din 10.04.2019, nr.2070I31574 din 14.04.2019, nr.2070I98036 din 22.10.2019, nr.2070I16700 din 25.02.2020 iar datorită prezentării certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. M 0269384 din 28.02.2018, nr. M 0268207 din 03.04.2018, nr. M 0268208 din 03.04.2018, nr. M 0268209 din 04.04.2018, nr. M 0268210 din 05.04.2018, nr. M 0268211 din 09.10.2018, nr. M 0269385 din 16.10.2018, nr. M 0268939 din 16.10.2018, nr. M 0268940 din 26.10.2018, nr. M 0268941 din 29.10.2018, nr. O 0002990 din 22.10.2018, EUR.1 nr. PL/MF/AN 0173536 din 08.04.2019, nr. PL/MF/AP 0006066 din 24.02.2020, nr. A 286133 din 08.04.2019 a beneficiat de scutirea achitării taxei vamale.

Prin procesul verbal nr. 12/2 din 18 aprilie 2022 de reverificare a declarațiilor vamale, perfectat de Biroul Vamal Sud, s-a constatat că pentru mărfurile menționate supra SRL „Adenosar” a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial, iar în susținerea concluziei s-a făcut referire la răspunsul parvenit de la Autoritatea Vamală din România nr. ISR_DRV/BRV/551/15 din 30.07.2020, nr. ISR_DRV/BRV/551/18 din 31.12.2020, răspunsul parvenit de la Autoritatea Vamală din Polonia nr. 2601-21-032884 din 15.06.2021, răspunsul Autorității Vamale din Germania nr. Z 4215B-AE 02/2021-B 120101 din 15.04.2021 și răspunsul de la Autoritatea Vamală din România nr. ISR_DRV/BRV/SF/MD/1655/8 din 14.01.2022 informând că aceste mărfuri nu pot fi considerate originare din Uniunea Europeană, în conformitate cu Acordul de Asociere RM-UE și în sensul prevederilor Apendicelui I Convenției PEM, deoarece în rezultatul verificării efectuate, exportatorul mărfurilor nu a pus la dispoziție documente și dovezi care ar permite aplicarea preferințelor.

Aplicând prevederile art. $127^{11}$ alin. (1) lit. a); art. $127^{13}$; art.129, art. $181^{1}$; art. $202^{2}$; art. $202^{3}$ alin. (1) lit. g), alin.(2) lit. e), art. $202^{7}$ alin. (2) lit. f) Cod vamal, art. 228 Cod fiscal, de Biroul Vamal Sud a fost emisă decizia de regularizare nr. 160 din 05 mai 2022 prin care au fost recalculate și încasate de la SRL „Adenosar”, obligații vamale în sumă totală de 1 064 802,37 lei (taxa vamală = 887 335, 31 lei și TVA = 177 467, 06 lei).

În conformitate cu art. 69 alin. (1) și (2) Cod administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii. În cazul depunerii unei petiții, autoritatea publică este obligată să inițieze o procedură administrativă.

În conformitate cu art. 70 alin. (1) și (2) Cod administrativ, (1) Dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil. (2) Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

Conform art. 6 alin. (1), (2) Cod vamal (în redacția valabilă la data desfășurării procedurii administrative), (1) Legislația vamală este constituită din prezentul cod, din Legea cu privire la tariful vamal, din alte acte normative și acorduri internaționale în domeniul vamal la care Republica Moldova este parte. (2) Activitatea vamală se desfășoară în conformitate cu legislația care este în vigoare la data la care organul vamal a primit declarația vamală și alte documente, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație.

Art. 7 din Cod vamal, stabilește că dacă acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte norme decât cele prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative în domeniul vamal ale Republicii Moldova, prioritate au acordurile internaționale.

Conform art. $127^{11}$ alin. (1) lit. a) Cod vamal, Obligația vamală apare, atît la import cît și la export, și în următoarele cazuri: a) când, ulterior efectuării operațiunilor de vămuire și acordării liberului de vamă, se constată că informațiile cuprinse în declarația vamală au condus la stabilirea unei obligații vamale diminuate.

Conform art. $127^{13}$ alin. (1) Cod vamal, decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției și/sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal.

În conformitate cu art. $181^1$ Cod vamal, (1) Controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislației și confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. (2) Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declarației vamale, pe o perioadă ce nu depășește termenul de prescripție stabilit la art. 127 alin. (10).

Art. $202^2$ Cod vamal statuează că, (1) Reverificarea declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum și a existenței și conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinație vamală, a altor documente aferente operațiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuții de administrare fiscală sau alte instituții și persoane. (2) Reverificarea declarației vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern. (3) În procesul efectuării reverificării declarației vamale, organele vamale pot utiliza informații și date inclusiv din bazele de date automatizate și programele informaționale de administrare a riscurilor. (4) Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (5), controlul ulterior prin reverificare a declarației vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare. (5) În cazul depistării unor erori și/sau divergențe între informațiile din declarațiile vamale și cele din documentele verificate, ce conduc la apariția, modificarea și/sau anularea obligației vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale.

Potrivit prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185- 199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial.

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene (în continuare Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015.

Totodată, conform prevederilor art. 19 alin. (1) al Legii nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal (în redacția valabilă la data desfășurării procedurii administrative), drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 23 alin (2) lit. a) din Legea nr. 1380/1997, la introducerea mărfii pe teritoriul vamal, certificatul de origine sau declarația de origine a ei se prezintă în mod obligatoriu dacă: a) țara de origine a mărfii beneficiază din partea Republicii Moldova de un regim preferențial.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 1380/1997, În cazul în care se pune la îndoială autenticitatea certificatului de origine a mărfii sau a datelor ce se conțin în el, autoritatea vamală este în drept să se adreseze organelor care au eliberat certificatul sau organizațiilor specializate ale țării menționate ca țară de origine a mărfii pentru a obține date suplimentare sau precizări.

Totodată, conform art. 26 alin. (3) Legea 1380/1997, Mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal.

De asemenea, potrivit art. 16 lit. c) din Notele explicative privind protocoalele Pan-Euro-Mediteraneene privind regulile de origine nr. 2007/C 83/01, publicate în Jurnalul Oficial a Uniunii Europene nr. 83/1 din 17.04.2007, care reglementează Documente justificative pentru mărfuri folosite, stabilește expres că:

Dovada de origine poate fi eliberată și pentru mărfuri folosite sau pentru alte mărfuri în cazul în care, din cauza timpului considerabil scurs de la data producției sau importării până la data exportului, documentele justificative uzuale nu mai sunt disponibile, cu condiția ca: […] (c) să nu existe indicii că bunurile nu corespund cerințelor regulilor de origine.

Totodată, conform art. 31 alin. (2) din Apendicele I la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, Pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și EUR-MED, a declarațiilor de origine și a declarațiilor de origine EUR-MED, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente.

Iar, art. 32 alin. (3) din Apendicele I la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, stipulează că, verificarea este efectuată de autoritățile vamale ale părții contractante exportatoare. În acest sens, ele sunt abilitate să solicite orice dovezi și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră necesar.

Astfel, în conformitate cu prevederile Protocolului II al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat efectuarea verificării ulterioare de către Autoritățile Vamale ale Republicii Germania, a certificatului de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. A 286133 din 08.04.2019, iar urmare, au fost recepționat răspunsul Autorității Vamale a Republicii Germania nr. Z 4215B-AE 02/2021-B 120101 din 15.04.2021 prin care comunică că certificatul este autentic, însă mărfurile acoperite de acest certificat nu sunt de origine în sensul Acordului de Asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova și în conformitate cu Convenția PEM. (f.d.192-196 Vol. II dosar administrativ)

Totodată, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat efectuarea verificării ulterioare de către Autoritățile Vamale a României, a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. M 0269384 din 28.02.2018, nr. M 0268207 din 03.04.2018, nr. M 0268208 din 03.04.2018, nr. M 0268209 din 04.04.2018, nr. M 0268210 din 05.04.2018, nr. M 0268211 din 09.10.2018, nr. M 0269385 din 16.10.2018, nr. M 0268939 din 16.10.2018, nr. M 0268940 din 26.10.2018, nr. M 0268941 din 29.10.2018, nr. O 0002990 din 22.10.2018, ca urmare, au fost recepționate răspunsurile Autorității Vamale a României nr. ISR_DRV/BRV/551/15 din 30.07.2020 (f.d. 235 dosar administrativ Vol.II), nr. ISR_DRV/BRV/551/18 din 31.12.2020 (f.d.226 dosar administrativ Vol.II), nr. ISR_DRV/BRV/SF/MD/1655/8 din 14.01.2022 (f.d. 118 dosar administrativ Vol.II ).

Totodată, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat efectuarea verificării ulterioare de către Autoritățile Vamale a Poloniei, a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. PL/MF/AN 0173536 din 08.04.2019, nr. PL/MF/AP 0006066 din 24.02.2020, ca urmare, a fost recepționat răspunsul Autorității Vamale a Poloniei nr. 2601-21-032884 din 15.06.2021 prin

care comunică autenticitatea certificatelor de circulație EUR.1 verificate, și faptul că au fost emise de Biroul Vamal Statachowice. (f.d.212-216 Vol.II dosar administrativ)

Conform art. 32 alin. (6) din Apendicele I la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, Dacă există îndoieli justificate și în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale solicitante refuză, cu excepția unor circumstanțe excepționale, acordarea tratamentului preferențial.

În conformitate cu art. $181^1$ din Codul vamal, (1) Controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislației și confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta.

(2) Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declarației vamale, pe o perioadă ce nu depășește termenul de prescripție stabilit la art.127 alin.(10).

(3) Procedura de efectuare a analizei riscurilor, a planificării și realizării controlului ulterior constă dintr-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative. Controlul ulterior se realizează prin anumite forme (control general, control parțial, control repetat), proceduri (control planificat, control inopinat, control prin contrapunere) și metode (control total, control selectiv, control electronic).

(4) În termenul prevăzut la alin.(2), organul vamal verifică orice document, registru și evidență referitoare la mărfurile provenite din comerțul internațional sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau la sediul oricărei alte persoane care se află în posesia acestor documente, date sau mărfuri ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea poate fi efectuat controlul fizic sau prelevarea de eșantioane ale mărfurilor dacă acestea mai pot fi identificate.

(5) Se interzice efectuarea repetată a controalelor ulterioare asupra unora și acelorași impozite și taxe pentru perioada unui an bugetar care anterior a fost supusă controlului, cu excepția cazurilor cînd efectuarea controlului ulterior repetat este impusă de:

a) comiterea unor erori, inclusiv procedurale în cadrul efectuării controlului ulterior, care au condus la anularea rezultatelor acestuia;

b) examinarea contestațiilor depuse împotriva deciziei organului vamal sau acțiunii colaboratorului vamal;

c) reorganizarea sau lichidarea persoanei controlate;

d) auditul activității organului vamal de către organul ierarhic superior;

e) depistarea, după efectuarea controlului ulterior, a unor semne de încălcări vamale neidentificate în cadrul controlului ulterior precedent;

f) constatarea elementelor constitutive ale infracțiunii de contrabandă sau ale altor infracțiuni;

g) efectuarea unui control prin contrapunere.

Drept temei pentru efectuarea controlului vamal repetat la fața locului, în legătură cu auditul activității organului vamal de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerințelor prezentului articol.

(6) Controlul ulterior inițiat sau aflat în curs de inițiere urmează a fi încheiat printr-un raport dacă:

a) persoana la adresa căreia a fost inițiat sau urmează a fi inițiat controlul ulterior a fost lichidată;

b) persoana la adresa căreia a fost inițiat sau urmează a fi inițiat controlul ulterior nu este de găsit, iar informația de care dispune organul vamal este insuficientă și nu permite regularizarea situației.

(7) Dacă după controlul ulterior rezultă că dispozițiile ce reglementează destinația vamală respectivă au fost aplicate eronat, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situației, indiferent de nivelul și forma de control vamal aplicate anterior.

(8) Serviciul Vamal aprobă modelul documentului necesar regularizării situației, precum și instrucțiunile de completare ale acestui document.

(9) În cazul în care se constată apariția unei obligații vamale sau plata sumelor în plus, organul vamal încasează diferențele în minus sau restituie sumele plătite în plus, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

Conform art. $202^3$ alin. (2) lit. e) din Codul vamal, În cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are următoarele drepturi: e) să calculeze și să încaseze la bugetul public național, în conformitate cu legislația în vigoare, obligațiile vamale constatate.

Conform art. $202^7$ alin. (2) lit. f) Cod vamal, Organele vamale pot determina cuantumul obligației vamale, precum și decide asupra corectitudinii aplicării măsurilor de politică economică în baza informațiilor de care dispun în următoarele cazuri: f) obținerea documentelor solicitate în cadrul unei cereri de asistență administrativă internațională.

Raportând prevederile legale la circumstanțele cauzei, instanța reține că de către Serviciul Vamal a fost recepționate răspunsurile Autorității Vamale Române, nr. ISR_DRV/BRV/551/15 din 30.07.2020, nr. ISR_DRV/BRV/551/18 din 31.12.2020, nr. ISR_DRV/BRV/SF/MD/1655/8 din 14.01.2022 prin care a fost comunicat faptul că, certificatele de circulație EUR.1 nr. M 0269384 din 28.02.2018, nr. M 0268207 din 03.04.2018, nr. M 0268208 din 03.04.2018, nr. M 0268209 din 04.04.2018, nr. M 0268210 din 05.04.2018, nr. M 0268211 din 09.10.2018, nr. M 0269385 din 16.10.2018, nr. M 0268939 din 16.10.2018, nr. M 0268940 din 26.10.2018, nr. M 0268941 din 29.10.2018, nr. O 0002990 din 22.10.2018, nu poate confirma originea preferențială în sensul prevederilor Apendicelui I la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euromediteraneene, fapt confirmat inclusiv prin completarea, de către Autoritățile Vamale ale României, a rubricii 14 a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, prin bifarea pătrățelului aflat în dreptul sintagmei „Controlul efectuat a permis să se constate că prezentul certificat nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute. (f.d.236-243 Vol.II dosar administrativ)

Astfel, instanța remarcă că, prin răspunsurile autorității vamale din România, se confirmă doar autenticitatea acestor certificate de origine, dar nu și caracterul originar al acestora, declarat de către exportator la momentul exportului, în consecință, autoritatea publică vamală întemeiat a statuat că, pentru mărfurile importate, menționate supra, SRL „Adenosar”, a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial (preferința 200).

Iinstanța reține că, de către Autoritatea vamală a Germaniei a fost confirmat faptul că, mărfurile acoperite de certificatele de origine EUR. 1 nr. A 286133 din 08.04.2019 , nu corespund cerințelor pentru comerțul preferențial între RM și UE, în conformitate cu condițiile din protocolul regulilor de origine aplicabil în cadrul Acordului de Asociere RM-UE.

Totodată, Autoritățile Vamale a Poloniei, a confirmat autenticitatea certificatelor de circulație EUR.1 nr. PL/MF/AN 0173536 din 08.04.2019, nr. PL/MF/AP 0006066 din 24.02.2020, însă deoarece exportatorul nu a putut prezenta documente și informații necesare în susținerea originii declarate, menționând că mărfurile acoperite de certificatele EUR.1 , nu pot fi considerate originale în sensul prevederilor Apendicelui I la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euromediteraneene.

Instanța de judecată nu poate reține argumentele reclamantului precum că procedura administrativă în privința reclamantului SRL „Adenosar" s-a efectuat în afara cadrului legal, or potrivit pct. 45 din HG nr. 1000 din 17.10.2018 (în redacția valabilă la data desfășurării procedurii administrative), subdiviziunile de control ulterior, conform regulamentului de organizare și funcționare, reprezintă aparatul de control specializat în prevenirea, constatarea și medierea sancționării încălcărilor aduse reglementărilor vamale și fiscale prin acte specifice de audit post vămuire sau de reverificare a declarațiilor vamale. Acestea se efectuează pentru asigurarea aplicării corecte a reglementărilor vamale și fiscale privind importul, exportul, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Republicii Moldova și alte țări, inclusiv staționarea mărfurilor care nu au statut de mărfuri autohtone.

Potrivit pct. 50 din HG nr. 1000 din 17.10.2018, Activitatea de reverificare a declarațiilor vamale se organizează în baza unor planuri de control anuale, realizate în urma aplicării studiilor de analiză de risc și aprobate de conducerea Serviciului Vamal, dar și pe baza culoarului albastru de control vamal.

Așadar, cadrul legal în vigoare investește în mod clar, cert, subdiviziunea de control ulterior cu împuterniciri de a constata anumite neconcordanțe și alte încălcări vamale ce conduc la apariția unei obligații vamale, cât și neîndeplinirea cerințelor legale ale declarantului vamal.

Acceptarea și validarea declarațiilor vamale a organului vamal nu exclude în sine posibilitatea ca tratamentul tarifar preferențial să fi fost acordat incorect, motiv pentru care devin aplicabile prevederile art.$181^1$ din Codul vamal, în vederea asigurării respectării prevederilor legale naționale și a tratelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Lucrările dosarului nu lasă loc de interpretare că la importul mărfurilor vizate, Societatea cu Răspundere Limitată „Adenosar", în mod eronat a beneficiat de un tratament preferențial, astfel, critica activității administrative aduse de partea reclamantă în speța dată nu este întemeiată și nu poate fi reținută de instanța de judecată, fiind stabilit că organul vamal a acționat în strictă conformitate cu prevederile Legii. Obiecțiile privind referitoare la efectuarea verificării autenticității și corectitudinii eliberării certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, precum și acceptarea acestora de către Serviciul Vamal nu vin să înlăture aplicabilitatea prevederilor art.$181^1$ din Codul vamal, în condițiile în care controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale a urmărit în mod exclusiv asigurarea aplicării corecte a legislației.

Drept consecință, instanța de judecată nu reține temeiuri de anulare a actelor administrative contestate, acțiunea privind anularea deciziei de regularizare nr. 160 din 03 mai 2022 și deciziei nr. 28/11-8361 din 03 iunie 2022 emisă la soluționarea cererii prealabile, urmând a fi respinsă.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Adenosar” împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 160 din 03 mai 2022 și deciziei nr. 28/11-8361 din 03 iunie 2022 emisă la soluționarea cererii prealabile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița